

VIERING VAN WOORD, GEBED en COMMUNIE
DOMINICUSPAROCHIE UTRECHT
Achtste zondag door het jaar
27 februari 2022

“GOEDE VRUCHTEN...”

Welkom en inleiding

Welkom u en jij - ieder naar eigen aard, eigen kunnen of bijna niet meer kunnen - ieder met de eigen verlangens, vreugde, pijn, herinneringen. Welkom zoals je bent.

Welkom u en jij - ieder naar eigen aard, eigen kunnen of bijna niet meer kunnen - ieder met de eigen verlangens, vreugde, pijn, herinneringen. Welkom zoals je bent. Zo zijn we gezegend.

We willen vieren wat ons bezielt en in beweging houdt, aarin we geloven en wat ons dezer dagen met ontzetting en zelfs met angst vervult, als we de afschuwelijke beelden zien van de oorlog en de aanvallen van Rusland in Oekraïne.

We hebben daarnet gezongen:

‘Dit huis is een huis waar de deur open staat...’

en: *‘Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat...’*

aten we door alles heen maar hopen, dat we het goed mogen hebben dit uur van samenzijn. Dat wensen we elkaar toe.

Overweging

Hij maakt het ons weer niet echt makkelijk in zijn evangelie - Jezus van Nazareth.

Het gaat over de onderlinge verhoudingen binnen de christelijke gemeenschap.

" Bemin je broeder en je zuster!" "Nou, dat is te doen!" denken we dan..." van je eigen mensen houden! Zo werkt dat dus niet altijd - geduld en begrip hebben voor mensen met wie je dag-in dag-uit je wegen gaat. Dat geldt voor een relatie, het gezin, de familie, de burens en de collega's en wat voor gemeenschap dan ook!

Niet altijd liefdevol oordelen: het is ons - mensen – op het lijf geschreven.

Precies daarom pikt Jezus dat ook op in zijn verhalen, zijn parabellen en gelijkenissen.

Maar dat doet Hij altijd tegen de achtergrond van een God, die naar ons toekomt als een God van barmhartigheid, van trouw en geduld. Natuurlijk hoort hier rechtvaardigheid ook bij, maar dan de Goddelijke rechtvaardigheid - de "*tsedeka*" – Gods liefde voor mensen, zijn uitgestoken arm van vergeving en verzoening. *En wat heeft de wereld dat op dit moment bitter hard nodig!*

Als Jezus het vandaag in het evangelie heeft over de splinter in het oog van de ander en de balk in het eigen oog, lijkt het op het eerste gehoor of Hij wil zeggen: "Kijk eerst even naar jezelf voordat je een ander gaat beoordelen of bekritisieren!" Merkwaardig genoeg schijnt de mens een spanningsveld van botsingen nodig te hebben om met het conflicten te kunnen omgaan, om mondig te worden tot de dag waarop we het juiste antwoord kunnen geven op Gods vraag: "Waar is je broeder? Waar is je zuster?" Dan zal de mens antwoorden: "Bij mijzelf, de hoeder van mijn broeder en mijn zuster."

In het boek Genesis staat dat prachtige verhaal van Abram en zijn neef Lot. Abram trekt weg

naar het land dat de Eeuwige hem zal wijzen. Lot gaat mee, maar hij is geen echte tochtgenoot. Hij gaat niet met God. Als er moeilijkheden ontstaan tussen de herders van Abram en die van Lot, zegt Abram:

"Laat er toch geen twist zijn tussen jou en mij, tussen jouw herders en de mijne. Wij zijn toch broeders!" En Lot mag als eerste een stuk grond kiezen. Hij ziet de vruchtbare Jordaan-vlakte. Dat is net land van zijn dromen en hij trekt van Abram weg. Maar Abram heeft een ander land gezien: een land als een belofte, de toekomst van God.

Zodra de koningen van de wereld hun oorlog gaan voeren, wordt Lot het slachtoffer. Zal iemand hem komen redden? Ja, precies...! Abram die hij verlaten had. Ze zijn toch broeders???

In beide lezingen komt de boom met goede en slechte vruchten aan bod. Jezus doelt duidelijk op de vruchtbaarheid - de liefde binnen een gemeenschap. Hij waarschuwt tegen het gebrek aan ruimte en creativiteit.

Helder kunnen kijken en beoordelen is een gave. Waar gáát het nou eigenlijk om? Gelukkig ben je in dit leven, als je iemand treft, die je wil helpen om de balk of de splinter uit je oog te halen. Zonder balken en splinters kijk je een stuk helderder tegen mensen en situaties aan. Misschien herkennen we in de ander dan weer een broeder of zuster.

Dan kunnen we bidden (zingen) met de woorden van Huub Oosterhuis:

*"Wek mijn zachtheid weer.
geef mij terug de ogen van een kind.
dat ik zie wat is en mij toevertrouw
en het licht niet haat!"*

Baptiste Tuin o.p.